

K 7/M 45

120000868593

урама

ФЕСТИВАЛ

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

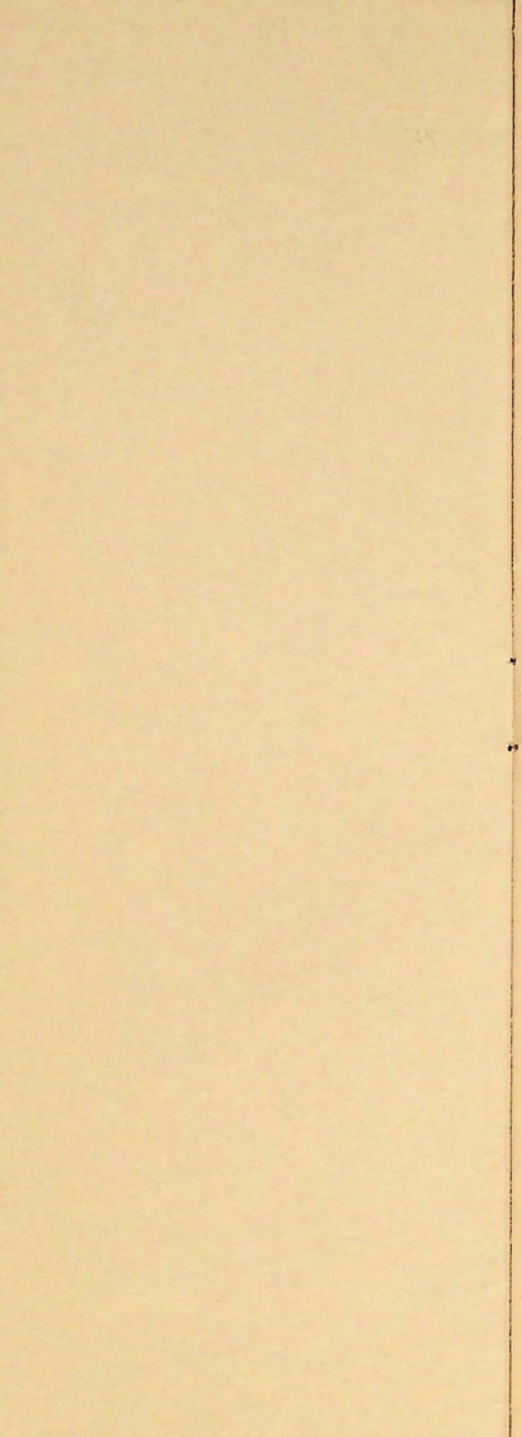
17 – 31 МАРТ '98
Русе, България

Ministry of Culture
Municipality of Rousse

XXXVIII INTERNATIONAL FESTIVAL
MARCH MUSIC DAYS

17 – 31 MARCH '98
Rousse, Bulgaria

Министерство на културата
Община – Русе

**XXXVIII МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“ – РУСЕ**

17 – 31 март '98

**Откриване
50 години Русенска филхармония**

**Концерт на
РУСЕНСКА
ФИЛХАРМОНИЯ**

С участието на
ХОР „РОДИНА“
при читалище „Зора“ – Русе

Диригент:
Цанко ДЕЛИБОЗОВ

Солист:
Ваня МИЛАНОВА –
цигулка, Великобритания

Худ. ръководител на хора:
Георги Делиганев
Диригент на хора:
Георги Чапразов

448303

17 март – Вторник

Начало – 20 ч.

Зала „Филхармония“

Програма

I.

**Марин
Големинов**
(1908)

- **Вариации Върху
тема от Добри
Христов** (1942)

– *Molto mosso*
– *Serioso*
– *Scherzando*
– *Arioso*
– *Giocoso*
– *Quasi marcia funebre*
– *Ostinato*

**Сергей
Прокофиев**
(1891 – 1953)

- **Концерт за цигулка и
оркестър № 1,
ре мажор, оп. 19**
(1916 – 1917)

– *Andantino*
– *Vivacissimo*
– *Moderato*

II.

**Игор
Стравински**
(1882 – 1971)

- **„Симфония на
псалмите“ за смесен
хор и оркестър** (1930)

I (Псалм 38, 13 – 14)

„Чуй, Господи, молитвата ми“

II (Псалм 39, 2 – 4)

„Твърдо се уповавах на Господа“

III (Псалм 150)

„Хвалете Бога в Неговата светиня“

„Роден съм в Кюстендил на 28 септември (стар стил) 1908 г. Баща ми по това време е бил на учителска вечеринка. И тогава на мъжете е било по-лесно.“ Така, скромно и с чудесно чувство за хумор, разказва за началото на жизнения си път един от най-изтъкнатите български композитори – Марин Големинов. През 1998 г. маестро Големинов чества своя 90-годишен юбилей. Фестивалът „Мартенски музикални дни“ поздравява автора на „Нестинарка“ и посвещава на годишнината му откриването на русенските музикални празници.

В края на 1942 г. **Марин Големинов** завършва цикъла **„Вариации върху тема от Добри Христов“** за голям оркестър. Познавачите на нашата музикална история посочват, че това са първите български оркестрови вариации. За основа на произведението служи тема от много популярната хорова песен на Добри Христов „Пирин планино“.

Творбата започва с провеждане на темата, звучаща меко и съдържано във виолончели и контрабаси. Веднага след нея идват шестте вариации, които представят шест красиви тонови картини. Композиторът противопоставя отделните вариации една на друга по настроение, форма и оркестрация. Водеща роля в целия цикъл имат III и V Вариации. Третата, композирана като бавна, широко разгръщаща се песен, е лирико-поетичният център на творбата. Докато Петата вариация – с нейната строгост и дълбоки, скръбни чувства – се превръща в могъща драматургична кулминация на произведението.

Вариациите на Марин Големинов са посветени на неговия учител Добри Христов. Още с появата си те спечелват симпатиите на публиката. Веднага след тяхното написване композиторът е награден от Българската академия на науките. Първото им изпълнение е на 21 април 1943 г. във Франкфурт на Майн, под диригентството на Любомир Романски.

В **Първия цигулков концерт** на **Прокофиев** се забелязват много нови черти, все още неразвити от младия композитор. В този концерт има изненадваща поетичност и свежест на лиричните образи, които сякаш са изскочили внезапно от приказните и фантастичните сюжети на народното творчество.

Необичайна е и формата на тричастния концертен цикъл. Вместо класическото редуване на бърза, бавна и бърза част, композиторият е предпочел да помести едно причудливо и ъгловато скерцо (II ч.) между две по-спокойни, лирични части.

Първата част е изградена върху две относително противоположни по характер теми – широка, напевна първа тема и по-остра, хроматизирана втора тема. Но като цяло обликът на музиката е ведър и светъл.

Скерцото (II ч.) прилича на безкрайно „perpetuum mobile“. Както в оркестъра, така и в солиращата цигулка се усеща необикновена острота на щрихите и динамиката и стремителност на движението. Със своята „демоничност“ тази част ярко контрастира на другите две, но същевременно не е трудно да се открият интонационни връзки между отделните части на произведението.

Третата част възвръща безоблачния покой от началото на Концерта. Цигулковата партия отново е пропита от възвишена, лирична песенност. Но във финала се усеща и известен драматизъм, което го прави своеобразен драматургичен връх в творбата.

„Симфония на псалмите“ е написана през 1930 г. по поръчка на тогавашния диригент на Бостънския симфоничен оркестър – Сергей Кусевицки. Произведението е посветено на 50-годишния юбилей на оркестъра.

Започвайки да композира Симфонията, **Стравински** си е поставил ясна задача: той се стреми да избегне традиционните схеми на романтичната симфония от XIX в., като търси опора в по-ранни образци от музикалното наследство. Години по-късно авторът споделя как е обмислял изграждането на творбата си: **„Аз смятах, че симфонията трябва да бъде произведение с голямо контрапунктично развитие... В резултат на това се спрях на хор и инструментален ансамбъл, в който тия два елемента биха били равностойни и нито един не ще доминира над другия. В този смисъл схващането ми за взаимоотношението на вокалните и инструменталните партии съвпаднаше с възгледите на старите майстори...“**. И наистина, Стравински осъществява своя замисъл – тук полифонията има главна формообразуваща роля, а хорът и инструменталният състав са напълно равностойни по своите функции.

„Симфония на псалмите“, както сам пояснява композиторият, е предназначена „За прослава на Господа Бога“. За основа на хоровата партия служат библейски текстове, възхваляващи Господа. Композиторият съзнателно избягва връзките с каквито и да било национални традиции. Той иска творбата му да бъде общочовешка, максимално обективна, може би донякъде и безпристрастна. Точно затова Стравински предпочита текстът да бъде поднесен на „неутралния“ (по националната си принадлежност) латински език. По отношение на музиката авторът търси строга, сурова звучност, без „излишна“ експресивност. Постига я чрез необичайно съчетаване на инструментални тембри: премахнати са „по-топло звучащите“ цигулки и виоли; оркестърът е съставен от нисък щрайх, подсилена група на духовите инструменти и ударни, към които са прибавени две пиана. Интонационните извори на „Симфония на псалмите“ трябва да се търсят в архаичните пластове на европейската музикална култура. Музикалният език на произведението – наситен с диатоника, с характерни акценти и натрапливи буйни

ритми, с ярка езическа първичност – с времето се утвърждава като типичен за музиката на XX век.

При първото изпълнение на Симфонията (в Брюксел, на 13 декември 1930 г.), трите части са имали авторови заглавия – I ч. – Прелюд, II ч. – Двойна fuga и III ч. – Симфонично алегро. По-късно Стравински се отказва от тях, но някои негови изследователи смятат, че отделните части могат да бъдат озаглавени съответно: „Молба за помощ“, „Песен на надеждата“ и „Песен за възхвала“.

Цанко Делибозов завършва оркестрово дирижиране в ДМА – София през 1972 г., в класа на проф. Влади Симеонов. Специализира при проф. Франко Ферара в Сиена – Италия (1972 – 1973 г.) и във Филхармонията на Петербург (1981). Носител е на специалната награда от Международния конкурс за дириженти „Н. Малко“ в Копенхаген (1974 г.). През 1993 г. е назначен за главен диригент и главен художествен ръководител на Русенската филхармония. Дирижира с успех в Германия, Русия, Полша, Румъния, Испания, Гърция, Италия, Франция, Корея.

Ваня Миланова е родена в Разград. Завършва БДК – София. До двадесетгодишната си възраст е вече лауреат на конкурсите „Чайковски“, „Кралица Елизабет“ и „Паганини“. От известно време живее в Лондон. Свирила е с най-големите оркестри в Англия. Притежава записи за Би Би Си – Лондон и за „Italian Label RS“. Гастролирала е в Израел, Франция, Италия, Португалия, Скандинавия, Южна Америка, Южна Африка и мн. др. Член е на фестивала „Хоровиц“ и на журито в конкурса за цигулари „Чайковски“ в Москва (през 1994 г.).

Емблематични за впечатляващото ѝ музициране са думите, казани за нея от Хенри Шеринг: **„Ваня Миланова, без съмнение, е една от най-завладяващите цигуларки на своето поколение. Очарованието, нежността, огненият темперамент и дълбоката музикална чувствителност, съчетани с перфектната и блестяща техника, допринасят за изграждането на една рядко срещана артистичност!“**

Програмата подготви:
Виолета НАЛЕТОВА

• **Фотоизложба**

„ПАНОРАМА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ“

17 – 31 март, зала „Филхармония“ (фоайе)

Какво точно представлява Европейската общност или Европейският съюз, както днес я наричаме? Как всъщност е създадена днешна Европа и как влияе тя на нашето ежедневие?

С изложбата се опитваме да отговорим на тези въпроси.

Изложбата представя европейските институции и основните им постижения и се стреми да разкрие богатството и разнообразието на европейските традиции и култура. Изтъкват се икономическите успехи и предимствата на единодействието в търговските отношения с партньорите извън Европа.

Тази изложба гостува в Русе във връзка с проект **„ДЕН НА ЕВРОПА“**, който се осъществява от Община – Русе и партньори и се финансира от **ПРОГРАМА „ФАР“ – Проект BG 9409 „Информация за Европейското споразумение“**.

Основна цел на проекта е да информира обществеността за Европейския съюз и пътищата за евроинтеграцията на България.

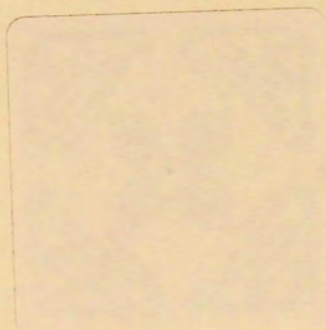
Пълна информация за проекта, както и разнообразни материали за ЕС, могат да бъдат намерени в **ИНФОРМАЦИОННИЯ ЦЕНТЪР** на програма „Ден на Европа“.

**Община – Русе,
отдел „Култура“, ул. „Цариброд“ 3
(срещу Телевизионния център);
тел. и факс: 22 57 51.**

**Регионална библиотека
"Любен Каравелов"**

120000868593

Европейски съюз

European Union

Британски съвет

British Council

Министерство на Външните
работи на Австрия

Ministry of Foreign Affairs
of Austria

Европейски Културен Фонд
APEXchange

ECF – **APEXchange**

Клуб „Отворено общество“ – Русе

Open Society Club – Rousse

Център за изкуства „Сорос“ – София

Soros Centre for the Arts – Sofia